

Apel
XI Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii
z dnia 24 czerwca 2017 r.

do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

w sprawie podjęcia działań na rzecz identyfikacji zwierząt towarzyszących

Przy uwzględnieniu:

- Projektu ustawy zmieniającej ustawę o ochronie zwierząt opracowanego przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną,
- Części VI rozporządzenia (UE) Nr 429/2016. – Przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych do państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub z państwa trzeciego, lub z terytorium,
- Oczywistej zasadności wprowadzenia identyfikacji psów w Polsce w świetle Raportu NIK-u w sprawie zapobiegania bezdomności zwierząt z dnia 1 czerwca 2016 nr ewid. 9/2016/P/16/058/LBI,
- Stanowiska Zespołu ds. Obszarów Wiejskich Wsi i Rolnictwa Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Faktu, że na terenie Kraju jedynie Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna dysponuje wiarygodną bazą danych psów oznakowanych.

Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii, mając na uwadze zaangażowanie środków publicznych w realizację zadania własnego gmin, o którym stanowi w art. 11a ustawy o ochronie zwierząt, apeluje do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o podjęcie działań mających na celu nałożenie w drodze ustawy obowiązku znakowania wszystkich psów w kraju oraz ustanowienie krajowego rejestru psów oznakowanych, na bazie rejestru, o którym mowa w art. 24 ae ust. 3 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, mając na względzie walkę z bezdomnością psów oraz oszczędność środków publicznych wydawanych bez rezultatu w tym celu.

Ponadto, mając na uwadze rolę Samorządu Lekarzy Weterynarii, sprawującego pieczę nad należyтым wykonywaniem zawodu, w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony, Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii, celem właściwej realizacji zadania, zobowiązuje Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną do:

1. stosownej modyfikacji oraz udostępnienia rejestru, o którym mowa w art. 24 ae ust. 3 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, na rzecz realizacji powyższego przedsięwzięcia,
2. przyjęcia rozwiązań w trybie prawa korporacyjnego umożliwiających czynny udział zainteresowanych lekarzy weterynarii w znakowaniu zwierząt oraz wprowadzaniu i udostępnianiu upoważnionym podmiotom danych zawartych w rejestrze.

Uzasadnienie

We wskazanym powyżej raporcie NIK, na pierwszym miejscu w pkt 3.1.1. *Ważniejsze wyniki kontroli wskazano, iż: Najważniejszymi działaniami zapobiegającymi bezdomności zwierząt jest ich trwale znakowanie i rejestrowanie zapewniające identyfikację oraz kastracja lub sterylizacja w celu ograniczenia ich nadmiernej populacji. Większość gmin nie ujęła takich działań w programach opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania ich bezdomności ani innych dokumentach dotyczących tego zagadnienia. Z możliwości wprowadzenia planu znakowania ogółu zwierząt w gminie (co zgodnie z art. 11a ust. 3 uoz nie jest obligatoryjne) nie skorzystało aż dziewięć kontrolowanych gmin. W rezultacie utrudnione było znalezienie dotychczasowego właściciela w przypadku zagubienia się zwierzęcia, a tym bardziej jego porzucenia, przez co wzrastało prawdopodobieństwo, że odłowione zwierzę trafi do schroniska.*

Powyższe stwierdzenie jednoznacznie wskazuje, iż celem należytego wydatkowania środków publicznych, przeznaczonych na zwalczanie bezdomności zwierząt, jest ustanowienie obowiązku znakowania zwierząt jako zadania priorytetowego.

Obecnie na terenie RP istnieje kilka niezależnych i niepowiązanych ze sobą baz danych zwierząt poddanych identyfikacji, co w wypadku zaginięcia psa z transponderem uniemożliwia skuteczne odnalezienie właściciela i zwrot. Jedynym ogólnopolskim systemem w zakresie identyfikacji i rejestracji zwierząt domowych działającym w oparciu o ustawę o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt jest Centralny Rejestr Wydanych Paszportów prowadzony przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną a zawierający również dane identyfikujące zwierzę w oparciu o mikroczip (transponder elektroniczny). W wyniku pracy lekarzy weterynarii w systemie ujętych jest ponad 400 tys. zwierząt.

Wprowadzenie obowiązku znakowania wszystkich psów transponderem elektronicznym, fakultatywnie również kotów, w szczególności kotów utrzymywanych na zewnątrz, prócz polepszenia możliwości realizacji programu zapobiegania bezdomności poprzez możliwość przypisania terytorialnego zwierząt, a co za tym idzie odpowiedzialności za los danego zwierzęcia, posiada jeszcze dodatkowy równoważny walor odnoszący się do zapobiegania i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, co w kontekście rosnącej liczby zachorowań zwierząt towarzyszących na wściekliznę w Polsce jest istotne dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego. Wprowadzenie, na wzór programu odnoszącego się do ewidencji transponderów i paszportów zwierząt towarzyszących, prowadzonego obecnie przez Krajową

Izbę Lekarsko-Weterynaryjną, centralnej bazy danych zwierząt oznakowanych, w której umieszczone będą wszystkie zwierzęta oznakowane, umożliwi odnotowywanie we wzmiankowanej bazie wszystkie zdarzenia związane z realizacją programu, tj. liczby zwierząt bezdomnych utrzymywanych przez poszczególne samorzady terytorialne, transfery zwierząt do schronisk dla zwierząt i pomiędzy schroniskami, adopcje, eutanazje, zabiegi sterylizacji, szczepienia profilaktyczne etc., co umożliwi transparentną i racjonalną gospodarkę środkami publicznymi wydatkowanymi na powyższy cel oraz pomoże w obiektywnej ocenie prawidłowości procesu realizacji obowiązków ustawowych. W znacznym stopniu wpłynie na efektywność programów zwalczania bezdomności na terenach poszczególnych gmin. Powierzenie prowadzenia programu, o którym mowa powyżej, Krajowej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej, z możliwością wprowadzania danych bezpośrednio po dokonaniu zabiegu implantacji transpondera na poziomie zakładu leczniczego dla zwierząt przez lekarza weterynarii, spowoduje, iż beneficjentami niniejszego systemu informatycznego będą powiatowi lekarze weterynarii, nadzorujący realizację zapisów ustawowych, jednostki samorządu terytorialnego odpowiedzialne za wykonanie i egzekwowanie obowiązków, o których mowa w art. 11a ustawy o ochronie zwierząt, schroniska dla zwierząt, przedsiębiorstwa zajmujące się odławianiem zwierząt bezdomnych i inne podmioty zobowiązane do realizacji programów opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiem bezdomności zwierząt. Pozwoli to na śledzenie wszelkich ruchów w schroniskach oraz określi stopień realizacji programów adopcyjnych zwierząt.

Z tych względów wprowadzenie obowiązkowego systemu znakowania psów w Polsce jest prawnie uzasadnione i przyczyni się do eliminacji zjawisk niepożądanych i docelowo zmniejszy ilość środków publicznych wykorzystywanych na ten cel.

Prezydium Zjazdu:

Przewodniczący: Marek Mastalerek

Zastępca przewodniczącego: Tadeusz Perskiewicz

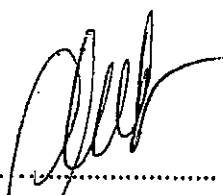
Zastępca przewodniczącego: Stanisław Winiarczyk

Sekretarz: Anna Boczoń-Borkowska

Sekretarz: Tomasz Porwan

Sekretarz: Piotr Skrzypczak

Sekretarz: Monika Toborek

.....
Tadeusz Perskiewicz
.....
Stanisław Winiarczyk
.....
Anna Boczoń-Borkowska
.....
Tomasz Porwan
.....
Piotr Skrzypczak
.....
Monika Toborek
.....